

Christus, die God is over alles...

door: M. Tapernoux

“Christus, die God is over alles, gezegend tot in eeuwigheid. Amen.”

Romeinen 9:5

Inleiding

Er zijn maar weinig onderwerpen, waarvan de studie zo opbouwend en zo aanbevelingswaardig is als de studie van de heerlijkheid van de Heer Jezus Christus. Want als wij daarover nadenken zijn onze gedachten niet gericht op ons zelf maar op de uitmuntendheden van Christus, die in de eeuwigheid het enige voorwerp zal zijn van onze lof en aanbidding. De vreugde die iemand ondervindt bij de beschouwing hiervan is daarom een voorsmaak van de hemel.

Wij zien Jezus met onbedekt aangezicht. Het veranderd ons van heerlijkheid tot heerlijkheid naar hetzelfde beeld (Hebr. 2:9; 2 Kor. 3:18). Het is voor de gelovige een machtig middel om Christus te winnen (Fil. 3:8) en het doel te bereiken dat Johannes de Doper zich voorstelde: *“Hij moet meer, maar ik minder worden”* (Joh. 3:30). *“Niet meer ik... ..maar Christus”* zegt de apostel Paulus (Gal. 2:20).

Dit onderwerp is zo uitgebreid, dat het niet mogelijk is om het volledig te behandelen binnen de grenzen van een kort artikel. Wij zullen ons beperken tot enkele gedachten met de wens, dat deze studie ons zal laten groeien in de kennis van onze Heer Jezus Christus en meer zal laten genieten van deze kennis. *“Opdat Hij in alle dingen de eerste plaats zou innemen”* (Kol. 1:18).

Als de Heilige Geest in de Schrift de heerlijkheden van Christus openbaart, gebruikt Hij vaak de uitdrukking *“alle dingen”*. Deze woorden laten elke keer de onvergelykbare schittering uitkomen van de heerlijkheden die in die tekst genoemd worden. Of het nu gaat over:

- het eeuwig bestaan van de Zoon van God,
- Zijn scheppingskracht,
- Zijn openbaring in het vlees,
- Zijn gehoorzaamheid,
- Zijn relatie met de Gemeente
- Zijn tegenwoordige of zijn toekomstige heerschappij.

In de openbaring van deze verschillende heerlijkheden verschijnt Hij als de *“Christus, die God is over alles, gezegend tot in eeuwigheid”*. In Zijn aanbiddingwaardige Persoon, zoals Hij in Zichzelf is

van alle eeuwigheid, God de Zoon. Hij is, van nu af en tot in alle eeuwigheid, onze liefde en aanbidding waardig. *“U bent waardig... ..Waardig is het Lam, dat geslacht is”*. We kunnen deze heerlijkheden vanuit drie gezichtspunten zoals ze ons geopenbaard zijn:

1. Het verleden
2. Het heden
3. De toekomst

In verbinding met het verleden wordt meer nadruk gelegd op Zijn kracht als Zoon van God, terwijl in de tegenwoordige tijd meer Zijn genade schittert en in de toekomst, Zijn geopenbaarde heerschappij. [Deze verdeling is niet absoluut bedoeld, want bepaalde heerlijkheden van Christus, die Hem nu al toebehoren, zullen pas openbaar worden in de toekomst. Bijvoorbeeld, dat Hij Heer is over alle dingen of ook de verzoening van alle dingen.]

1. Het verleden

De teksten, die ons iets vertellen over de heerlijkheden van Christus in het verleden, betreffen twee feiten:

- de schepping en;
- de verlossing.

De godheid van Christus schittert in zowel het één als het ander met een onvergetelijke glans.

De brief aan de Kolossenzen en aan de Hebreëen wijzen op Zijn scheppingsmacht. Zij wijzen op Zijn absolute plaats boven die van de engelen. Terwijl de engelen alleen maar schepselen zijn: *“dienende geesten, die tot dienst uitgezonden worden ter wille van hen die de behoudenis zullen beërven?”* (Hebr. 1:14). Maar Christus is de Schepper, *“de eerstgeborene van de hele schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen in de hemelen en op de aarde, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten: alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. En Hij is voor alle dingen en alle dingen bestaan samen in Hem”* (Kol. 1:15-17)

In Hebreëen 1 vers 2 wordt in het kort gezegd: *“die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door Wie Hij ook de werelden gemaakt heeft”*. Het hele heelal, de onzichtbare wezens inbegrepen, zijn in het aanzijn

geroepen door de scheppende kracht van de Zoon van God die handelde in volmaakte overeenstemming met Zijn Vader (Spr. 8:27-31; Op. 4:11).

“Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er” (Ps. 33:9). Alle dingen zijn door Hem geschapen maar ook voor Hem. Hij beschikt niet alleen over scheppende macht, maar de geschapen dingen zijn van Hem. Het is Zijn eigendom. Natuurlijk, door de val van Adam is de hele schepping onder de gevolgen van de zonde gekomen en *“aan de vruchteloosheid onderworpen”* (Rom. 8:20) zodat Christus, als Heer over alle dingen pas geopenbaard zal worden na de uitoefening van het oordeel. Dan zal alle knie zich buigen en elke tong belijden dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader (Fil. 2:10,11).

“Hij is voor alle dingen”. Door het bestaan van Christus vóór alle dingen te bevestigen, onderstreept het Woord Zijn goddelijke heerlijkheid als Schepper. Want om te kunnen scheppen, moest Hij bestaan vóór alle dingen, die Hij geschapen heeft. Maar meer nog dan Zijn eerdere bestaan, openbaart deze verklaring Zijn eeuwig bestaan. Een eigenschap die uitsluitend was voor de godheid. Voordat iets bestond was Hij. Hij is de Heer, de “Ik ben”. *“Voor Abraham werd, ben Ik”* (Joh. 8:58). Het begin van het Johannes evangelie zegt ook iets over het eeuwige bestaan in het licht en de scheppende kracht van Christus. “Het Woord”. Het goddelijke Woord. *“In het begin was het Woord”* (Joh. 1:1). En in vers 3: *“Alle dingen zijn door Hem geworden, en zonder Hem is niet een ding geworden dat geworden is”*.

“Voor ons... ..een Heer, Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn, en wij door Hem” (1 Kor. 8:6). Dat wil zeggen, dat Hij tegelijk de Schepper van de wereld is en wat ons betreft is Hij even goed onze Schepper als onze Verlosser.

Maar de heerlijkheid, die Christus verkregen heeft in het verleden, door het verlossingswerk, overtreft in uitgestrektheid de heerlijkheid die Hij bezit als Schepper. Want, als Hij maar één Woord heeft moeten spreken om de werelden en schepselen in het aanzijn te roepen; moest Hij, om de verlossing te volbrengen, *“in alles aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en trouw hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om voor de zonden van het volk verzoening te doen”* (Hebr. 2:17). Hij moest mens worden om te kunnen lijden en sterven, om zondaars te redden. De uitdrukking “in alle dingen” laat de volledige gelijkvormigheid van Christus zien aan de mens en Zijn vrijwillige onderwerping aan alle dienstbaarheid van de menselijke toestand. Echter, zonder afstand te doen van de volmaaktheden die verbonden waren met Zijn godheid. Een heerlijke en grote verborgenheid van godsvrucht. *“Hij die geopenbaard is in het vlees, gerechtvaardigd in de Geest, gezien door de engelen, gepredikt onder de volken, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid”* (1 Tim. 3:16).

In Zijn aardse leven heeft Christus de beproevingen doorgemaakt waaraan ook de Zijnen waren blootgesteld in een wereld bestuurd door Satan. Hij heeft het lijden gekend, die de haat en boosheid van mensen Hem aandeden. Hij is op de proef gesteld in Zijn karakter als gehoorzame mens en is door de pijnlijkste oefeningen gegaan. Hij *“die in alle dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde”* (Hebr. 4:15). Daarom kan Hij medelijden hebben met onze zwakheden als onze grote Hogepriester. De opgestane en verheerlijkte Mens. Maar deze Mens in de volle betekenis van het woord, heeft niet vergeten, wat Hij op Zijn weg heeft meegemaakt op aarde. Zijn hart is dan ook vol meegevoel voor de Zijnen, die ook te kampen hebben met moeilijkheden, strijd, zwakheden, pijn en moeite op de weg.

Aan het eind van Zijn aardse loopbaan moest Christus ook het kruis en al het lijden ondergaan. Lijden, niet alleen van mensen, maar ook van Zijn God, die Hem verlaten moest, toen Hij beladen met onze zonden en voor ons tot zonde gemaakt, in onze plaats het oordeel onderging, dat wij hadden verdiend. Om dat werk te volbrengen moest Hij tegelijk Mens en God zijn. *“Want het behaagde de hele Volheid in Hem te wonen en door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen, na vrede gemaakt te hebben door het bloed van zijn kruis, door Hem, hetzij de dingen op de aarde, hetzij de dingen in de hemelen”* (Kol. 1:19,20).

“Want in Hem (als Mens) woont de hele volheid van de Godheid lichamelijk” (Kol. 2:9). In Christus als Mens heeft het God behaagd alle dingen, aardse en hemelse tot Zichzelf te verzoenen, na vrede gemaakt te hebben door het bloed van Zijn kruis. Verontreinigd door de zonde was de schepping voor altijd ver van God. Maar het welbehagen van God is geweest, haar met Zichzelf te verzoenen en zo de relatie te herstellen, die tussen Hem en haar bestond, vóórdat de zonden alles bedierf. De enige grondslag van deze verzoening is het bloed van Christus, gestort op het kruis. Daar heeft God de vrede gemaakt door het bloed van het kruis van Christus.

Voor de gelovigen is de verzoening een voldongen feit, terwijl het voor de dingen nog een toekomstige zaak is. De gelovigen genieten nu al van de gevolgen van dit werk. *“En u... ..heeft Hij echter nu verzoend in het lichaam van zijn vlees door de dood”* (Kol. 1:21). Zij zijn tot God gebracht, die zij mogen kennen als hun Vader door de Geest van aanneming. Zij mogen genieten van de vreugde die voortkomt uit deze kostbare relatie in afwachting van voorgesteld te worden voor Hem, heilig, onberispelijk en onstraffelijk. Dat is de verheven en heerlijke vrucht van de verzoening.

Wat de andere en hemelse dingen betreft, die zullen pas ten volle bevrijd worden van de macht en tegenwoordigheid van het kwaad in de eeuwige toestand. Wanneer God de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde zal scheppen waarin gerechtigheid woont. Voorafgaand zal er de gezegende tijd zijn van de regering van Christus, waar de schepping

vrijgemaakt zal zijn van de slavernij van de vergankelijkheid (Rom. 8:21). Maar desondanks is de eerste schepping bestemd om te worden vernietigd om plaats te maken voor de nieuwe.

Dan zullen alle dingen geschikt zijn voor God, naar de waarde van het offer van Christus. Waarlijk, *“de Vader heeft de Zoon lief en heeft alles in zijn hand gegeven”* (Joh. 3:35; 13:3), alles wat het heil betreft van zondaars, de vervulling van Zijn raadsbesluiten van genade en de uitvoering van Zijn oordelen op de vastgestelde tijd. Hijzelf heeft gezegd: *“Alles is Mij overgegeven door mijn Vader”* (Mat. 11:27; Luk. 10:22) en na Zijn opstanding: *“Mij is gegeven alle macht in hemel en op de aarde”* (Mat. 28:18). Wat een heerlijkheid! Maar wat is het een voorrecht, voor ons, om door het geloof te kunnen genieten van de dag, dat deze heerlijkheid van onze goddelijke Heiland geopenbaard zal worden in al zijn schittering voor de hemel en voor de aarde.

2. Het heden

De scheppende kracht van de Zoon van God wordt uitgedrukt door het woord, waardoor Hij alle dingen tot bestaan heeft gebracht. Dezelfde kracht verzekert er de duur van en handhaaft de orde zodat ze niet wegzinken in de verwarring. *“Alle dingen bestaan samen in Hem... ..en die alle dingen draagt door het woord van zijn kracht”* (Kol.1:17; Hebr. 1:3) Zonder die kracht zou de hele schepping tot het niet terugkeren, want in zichzelf heeft de schepping niet de kracht om te blijven bestaan. Deze goddelijke kracht die door Christus wordt ontplooid moet voortdurend worden uitgeoefend voor het heelal. Dit werk van Christus is sinds de schepping van het heelal niet één ogenblik onderbroken. Zelfs toen Christus, op aarde kwam als een kindje liggend in een kribbe, of aan het kruis geklonken werd, of in het graf gelegd werd, ging Hij voort om alle dingen te dragen door het woord van Zijn kracht.

Hij openbaarde die kracht tijdens veel gelegenheden op aarde. Bijvoorbeeld toen Hij de wind en de golven bestrafte en ze tot stilzwijgen dwong (Mark. 4:39; Luk. 8:24). Of toen Hij zwiingend de vissen gebod de netten van de discipelen te vullen (Luk. 5:4-6; Joh. 21:6). Of toen Hij in één ogenblik de onvruchtbare vijgenboom liet verdorren (Mat. 21:19). De dag zal komen, dat door datzelfde woord van Zijn kracht, de Zoon de eerste schepping zal laten voorbijgaan en er de nieuwe hemel en de nieuwe aarde voor in de plaats zal stellen. Zoals Hij proclameert in Openbaringen 21:5 *“Zie, Ik maak alles nieuw.”*

Een andere huidige heerlijkheid van Christus komt van het oppergezag, dat God Hem heeft gegeven over alle dingen, als gevolg van Zijn vernedering en Zijn gehoorzaamheid tot in de kruisdood. Deze heerlijke plaats wordt bevestigd door veel tekstplaatsen, vooral in Efeze 1: 20 en de daarop volgende verzen: *“die Hij heeft gewerkt in Christus door Hem uit de doden op te*

wekken en Hem aan zijn rechterhand te zetten in de hemelse gewesten, boven alle overheid, gezag, kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. En Hij heeft alles aan zijn voeten onderworpen en Hem als hoofd over alles gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, de volheid van Hem die alles in allen vervult.”

In die plaats, die God Hem heeft gegeven is Christus dus niet alleen, maar de Gemeente is met Hem verenigd en deelt met Hem alle eer, die Hem toekomt als de gehoorzame en overwinnende Mens. Er zou niets nieuws zijn als Hij alleen de alles omvattende heerschappij als God zou uitoefenen; want als zodanig bezit Hij dit recht eeuwig.

God heeft Christus aan de Gemeente gegeven, die Zijn lichaam is. Deze gave is wel het hoogste bewijs van de liefde van God voor de Gemeente. Want had Hij de Gemeente iets kostbaarder kunnen geven als Zijn geliefde Zoon? En niet alleen dat, maar Christus als Hoofd over alle dingen heeft God aan de Gemeente gegeven, om met haar te vormen *“de Christus”* (1 Kor. 12:12). Op die manier is de Gemeente de volheid van Hem die alles in allen vervult. Christus is het Hoofd, waarmee de Gemeente levend verbonden is door de Heilige Geest. Zij is met Hem verbonden als Hoofd over alle dingen. De verhoogde Christus is Hoofd over alle dingen en Hoofd van Zijn lichaam, dat de Gemeente is (JND). Deze heerlijkheid, die op dit moment alleen het geloof kan onderscheiden, zal schitteren voor de ogen van het heelal, wanneer Christus Zijn rechten op erfenis zal opeisen en zal uitvoeren.

3. De toekomst

De toekomstige heerlijkheid van Christus in verband met *“alle dingen”* betreffen dus de alles omvattende heerschappij, die Hem door God zal gegeven worden, als vrucht op Zijn vrijwillige vernedering en zoenoffer op het kruis. Deze rechten behoren Hem nu al toe, maar Hij zal ze pas uitoefenen, na de oordelen te hebben uitgevoerd bij de oprichting van Zijn regering.

“...God...heeft...tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen... ..alles hebt U onder zijn voeten onderworpen'. Want door Hem alles te onderwerpen heeft Hij niets overgelaten dat Hem niet onderworpen zou zijn. Maar nu zien wij nog niet alles aan Hem onderworpen” (Hebr. 1:1,2; 2:8).

De titel: *“erfgenaam van alle dingen”*, die God aan de Zoon heeft gegeven, hield in: Zijn vleeswording, Zijn dood, Zijn opstanding en Zijn verheerlijking. Het is inderdaad zo, dat pas nadat Christus het werk aan het kruis voleindigd had, dat God alle dingen onder Zijn voeten kom stellen. Omdat Hij mens is geworden en zich vernederd heeft en gehoorzaam is geworden tot de dood aan het kruis, *“daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam geschonken die*

boven alle naam is, opdat in de naam van Jezus elke knie zich buigt van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en elke tong belijdt dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader” (Fil. 2:6-9).

“Eis van Mij,” zegt Hij tot de Zoon “en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde [tot] Uw bezitting.” (Ps. 2:8) Als Zoon is Hij erfgenaam van alle dingen. Dat wil zeggen van het heelal dat alle personen en dingen omvat. “Want door Hem alles te onderwerpen heeft Hij niets overgelaten dat Hem niet onderworpen zou zijn.” God heeft ons op die manier de verborgenheid van zijn wil geopenbaard. Die Hij Zich had voorgenomen in Zichzelf aangaande de bedeling van de volheid der tijden, om alles wat in de hemelen en wat op de aarde is onder een hoofd samen te brengen in Christus (Ef. 1:9,10).

Deze tekst bevestigt dat als de opeenvolgende bedelingen geëindigd zijn en de “volheid der tijden” zal gekomen zijn, Christus niet alleen de aarde zal besturen maar eveneens zal heersen over de dingen die inde hemelen zijn.

Maar nu zien wij nog niet alles aan Hem onderworpen; want de tijd, dat de Zoon bezit zal nemen van deze heerlijke erfenis is nog toekomst, namelijk als Hij Zijn regering zal beginnen. Maar van nu af kan het geloof Hem zien, gezeten aan de rechterhand van God, gekroond met eer en heerlijkheid en steunen op de goddelijke verklaring die veel keer herhaald is: “God heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen” (Hebr. 2:8; Ef. 1:22; 1 Kor. 15:27).

Hoe kostbaar is ons voorrecht de heerlijkheid van Christus te kunnen zien, nu al op aarde. Dit bevestigt onze genegenheid voor onze geliefde Heer, verlevendigt onze gemeenschap met Hem en doet ons dicht bij Hem blijven, namelijk in de hemelse gewesten. Onze harten, als ze bezig zijn met zo’n heerlijk Voorwerp koesteren de vurig wens Hen van aangezicht tot aangezicht te zien, om Hem eindelijk de hulde te brengen van een aanbidding, die niet meer gebrekkig zal zijn door zwakheid. Deze heilige genegenheden die hier uit voortkomen zullen ook praktische gevolgen hebben voor onze wandel: een groeiende ijver in de dienst voor de Heer, een levendiger getuigenis, een meer werkelijkere verwachting van Zijn komst, waakzamer voor het kwade en standvastiger in het goede.

Geve de Here ons genade altijd meer de heerlijkheid te zien van Hem, die God is over alles, gezegend tot in eeuwigheid, opdat wij veranderd worden naar Zijn beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, door de kracht van de Heilige Geest in afwachting van de zeer nabije dag, dat wij Hem volmaakt gelijk zullen zijn.

M.T.

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1966-113](#)

Titel: [Christ est sur toutes choses Dieu béni...](#)